

בש"פ 95/21 - מור משי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 95/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: מור משי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת ב-
מ"ת 9923-10-20 מיום 7.12.2020 שניתנה על ידי
השופטת ת' נסים שי

תאריך הישיבה: א' בשבט התשפ"א (14.1.2021)

בשם העורר: עו"ד מיכאל כרמל

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (השופטת ת' נסים שי) במ"ת 9923-10-20 מיום 7.12.2020, לעצור את העורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

2. נגד העורר הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירה של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973; החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) לפקודה זו; החזקת חצרים לשם ייצור סם מסוכן, לפי סעיף 9(א) ו-9(ד) רישא לפקודה האמורה; החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן, לפי סעיף 10 רישא לאותה פקודה; ונטילת חשמל שלא כדין, לפי סעיף 400 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי המתואר בכתב האישום, החל מיום 1.5.2020 או סמוך לכך, שכר העורר דירה ומחסן הצמוד לה (להלן: הדירה), וגידל והחזיק בה סם מסוכן מסוג קנבוס. ביום 1.10.2020 החזיק העורר בדירה 479 שתילי קנבוס במשקל של כ-136 ק"ג נטו, וציוד הנדרש לגידול והחזקת השתילים. את החשמל הנדרש לשם פעילות זו, הפיק העורר מחיבור לרשת החשמל אשר נעשה על ידו ללא קבלת היתר לכך.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד העורר, הגישה המשיבה בקשה לעצור אותו עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו.

בבקשה נטען כי בידי המשיבה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר, ובכלל זה הודאתו במיוחס לו בחקירותיו במשטרה; וכי קמה נגדו עילת מעצר בשל חזקת המסוכנות הקיימת בעבירות המיוחסות לו, לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים.

עוד נטען, כי לעורר שתי הרשעות קודמות בעבירות נשק, ניסיון חבלה חמורה, הפרעה לעובד ציבור ואיומים, אשר ריצה בגין, במצטבר, 46 חודשי מאסר בפועל.

4. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 12.10.2020 הסכים בא-כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, וביקש להורות על הפנייתו לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר מעצר בעניינו.

בתסקיר המעצר מיום 17.11.2020 עמד שירות המבחן על כך שהעורר "שב ומסתבך בפלילים מבלי יכולת לווסת את התנהגותו" ואינו מודע לבעייתיות שבהתנהלותו בכל הקשור לשימוש בסמים. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות דומות מצד העורר בהיעדר מסגרת טיפולית מתאימה, והתרשם כי המפקחים המוצעים אינם מסוגלים לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

בדיון מיום 18.11.2020, ביקש בא-כוח העורר להפנות את העורר לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר משלים, אשר יכלול התייחסות לאפשרות שילובו בחלופה מוסדית ב"בית חם".

בתסקיר משלים מיום 1.12.2020 התייחס שירות המבחן למאפייני החלופה המוסדית המוצעת, ובכלל זה, היעדר האפשרות למנוע מהעורר חשיפה ל"גורמים בעלי מאפיינים בעייתיים" על רקע תנאי השהייה במקום. לאור האמור, שב שירות המבחן על הערכתו כי חלופת המעצר המוצעת אינה יכולה לאיין את מסוכנותו של העורר, ולא המליץ על שחרורו לחלופה זו.

5. בהחלטתו מיום 7.12.2020 קבע בית המשפט המחוזי כי עברו הפלילי של העורר בתחום עבירות הנשק והאלימות; ריצוי עונשי מאסר בפועל ממושכים – כאשר הרשעתו האחרונה משנת 2015, והסתבכותו במקרה דנן מלמדים כי "מאסריו אינם מרתיעים אותו".

בנוסף נקבע כי התנהלותו בתחום ההתמכרות לסמים, לצד חוסר נכונותו להשתתף בהליך של גמילה מסמים –

כל אלו מצביעים על מסוכנות גבוהה מצדו, אשר לא ניתן לאינה בדרך של חלופת מעצר.

לאור האמור, הורה בית המשפט המחוזי על הותרת העורר במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

6. בערר שלפני טוען בא-כוח העורר כי בית משפט זה הכיר בחלופה המוסדית ב"בית חם" אשר הוצעה על ידו כמוסד מתאים לשהייה במסגרת חלופת מעצר, וכי מכל מקום, מסוכנותו של העורר אינה כה חמורה עד שלא ניתן לאינה באמצעות חלופת מעצר מתאימה. משכך, נטען כי יש להורות על שחרורו לחלופה המוסדית אשר הוצעה על ידו.

7. מנגד, בדיון שנערך לפניי, באת-כוח המשיבה סמכה ידיה על החלטתו של בית המשפט המחוזי וביקשה לדחות את הערר, תוך שהדגישה את הכמות הגבוהה של הסמים שנתפסו בדירה אותה החזיק העורר ועברו הפלילי המכביד, והפנתה להערכת המסוכנות הגבוהה שנקבעה לו על ידי שירות המבחן, אשר שב ונדרש לעניינו ולא המליץ על שחרורו לחלופת מעצר.

8. לאחר שעיינתי בהודעת הערר ובנספחיה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

כאמור לעיל, עבירות הסמים המיוחסות לעורר מקימות בעניינו חזקת מסוכנות סטטוטורית. משלא חלק העורר על קיומן של ראיות לכאורה, ובהתאם להוראת סעיף 22(ב)(1) לחוק המעצרים, הכלל בעבירות אלו הוא מעצר מאחורי סורג ובריח, אלא אם כן קיימים "טעמים מיוחדים שיירשמו" המצדיקים את שחרורו של הנאשם לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני.

זאת ועוד, להמלצת שירות המבחן ידועה חשיבות רבה, בבוא בית המשפט לבחון את שאלת התאמתו של נאשם לחלופת מעצר, ובית המשפט לא יסטה מהמלצתו בהיעדר טעמים כבדי משקל לכך (בש"פ 7874/19 זדה נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (8.12.2019)).

9. בענייננו, לא שוכנעתי כי התקיימו טעמים מיוחדים כאמור. זאת בפרט בשים לב לכמות הסמים הגבוהה שנתפסה ברשות העורר; עברו הפלילי המשמעותי; ותסקיר שירות המבחן אשר העריך כי קיימת מסוכנות גבוהה בעניינו, ולא בא בהמלצה על שחרורו לחלופת המעצר המוצעת.

בנסיבות אלו, אני סבור כי לעת הזו לא קיימת חלופת מעצר אשר יש בכוחה לאיין את מסוכנותו של העורר, ובדין הורה בית המשפט המחוזי על הותרתו במעצר מאחורי סורג ובריח עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו (וראו בש"פ 6667/20 אלאסד נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (11.10.2020)).

10. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, א' בשבט התשפ"א (14.1.2021).

ש ו פ ט
